

прямовані управлінські заходи. Рейтингові оцінювання необхідно проводити не лише на рівні адміністративно-територіальних одиниць окремої держави, а їх сукупностей для порівняння особливостей прояву окремих аспектів формування державотворчого патріотизму нації щодо сплати податків. Оцінювання цього рівня додатково дає змогу виявляти лідерів та відповідно методи, за допомогою яких їм вдається створювати та підтримувати оптимальні рівні державотворчого патріотизму серед платників податків.

Література

1. Податковий кодекс України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.rada.gov.ua>.
2. Налоговый кодекс Российской Федерации. [Электронный ресурс]. – Доступный з <http://www.kadis.ru/kodeks.phtml?kodeks=14>.
3. Буряк П.Ю. Податковий контроль в Україні, Т.І. Попередній контроль : монографія / П.Ю. Буряк, Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька. – Львів : Вид-во "Простір-М", 2007. – 400 с.
4. Буряк П.Ю. Податковий контроль в Україні, Т.ІІ. Контрольно-перевірочний процес : монографія / П.Ю. Буряк, Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька, О.Б. Осідач. – Львів : Вид-во "Простір-М", 2007. – 420 с.
5. Буряк П.Ю. Податковий контроль : підручник / П.Ю. Буряк, Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька, В.З. Білінський. – К. : Вид-во "Хай-Тек Прес", 2007. – 608 с.
6. Горский Н.В. Налоговый потенциал в механизме международных отношений / Н.В. Горский // Финансы. – 1999. – № 6. – С. 27-30.
7. Державна фінансова політика та прогнозування доходів бюджету України : монографія / М.Я. Азаров, Ф.О. Ярошенко, Т.І. Єфіменко та ін. – К. : Вид-во НДФІ, 2004. – 712 с.
8. Економічна енциклопедія / відп. ред. С.В. Мочерний. – В 3-х т. – Т. 3. – К. : Вид-во КНЕУ, 2001. – 848 с.
9. Загородній А.Г. Фінансово-економічний словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк. – К. : Вид-во "Знання", 2007. – 1072 с.
10. Каламбет С.В. Податковий потенціал: теорія, практика, управління : монографія / С.В. Каламбет. – Дніпропетровськ : Изд-во "Наука і освіта", 2001. – 304 с.
11. Карпінський Б.А. Напрями розвитку управління людськими ресурсами в органах Державної податкової служби / Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька // Україна: аспекти праці. – 2007. – № 2. – С. 46-51.
12. Карпінський Б.А. Основи формування стратегічного податкового менеджменту / Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2007. – Вип. 17.5. – С. 129-136.
13. Карпінський Б.А. Реалізація ресурсного потенціалу податкових органів як метод нарошування податкових надходжень до бюджету держави / Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька // Актуальні проблеми економіки : наук. економ. журнал. – 2007. – № 11. – С. 141-149.
14. Карпінський Б.А. Стратегічний податковий менеджмент як механізм управління економічним розвитком держави / Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька // Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник. – 2007. – № 4(5). – С. 126-133.
15. Карпінський Б.А. Удосконалення взаємин податкової служби з платниками податків / Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька // Актуальні проблеми економіки : наук. економ. журнал. – 2007. – № 2. – С. 128-136.
16. Карпінський Б.А. Податки. Довідник-словник : навч. посібн. / Б.А. Карпінський, Н.С. Залуцька, О.Б. Карпінська. – К. : Вид-во "Професіонал", 2008. – 464 с.
17. Коломиец А.Л. О понятиях налогового и финансового потенциалов регионов / А.Л. Коломиец, А.Д. Мельник // Налоговый вестник. – 2000. – № 1. – С. 3-5.
18. Кошина Н.В. Методика расчетов налогового потенциала / Н.В. Кошина // Финансы. – 2001. – № 12. – С. 35-37.
19. Паскачев А.Б. Налоговый потенциал экономики России : монография / А.Б. Паскачев. – М. : Изд. дом "МЕЛАН", 2001. – 400 с.
20. Karpinski B. Formation and development of tax control in Ukraine: resources aspect / B. Karpinski, n. zalutska // Rynek kapitalowy a koniunktura gospodarstwa 2010: perspektywa makroekonomiczna / Pod redakcją Andrzeja T. Szablewskiego, Marka Martina: monografie. – Poland: Politechnika Lodzka, 2011. – S. 107-130.

Карпинский Б.А. Государственно-созидательный патриотизм нации: оценивание налоговой доминанты

Сформированы основы государственно-созидательного патриотизма нации из позиции налоговой составляющей и предложен количественный подход относительно его оценивания в реальном масштабе времени. Выделены отличия в методологии признаков налогового механизма и механизма налогообложения, которые в целом будут способствовать усовершенствованию системы налогового контроля, в части приближения налогового потенциала административно-территориальных единиц государства к конкретным налоговым поступлениям.

Ключевые слова: государственно-созидательный патриотизм нации, налоги, бюджет, оценивание, налоговый потенциал, налоговый механизм, механизм налогообложения.

Karpinsky B.A. State-creative patriotism of nation: evaluation of tax dominant

Bases of state-creative patriotism of nation are formed from position of tax constituent and quantitative approach is offered in relation to his evaluation real-time. Differences are distinguished in methodology of signs of tax mechanism and mechanism taxations that will assist the improvement of the tax checking system on the whole, in part of approaching of tax potential of administrative-territorial units of the state to the concrete tax receivables.

Keywords: state-creative patriotism of nation, taxes, budget, evaluation, tax potential, tax mechanism, mechanism of taxation.

УДК 519.71

Доц. В.М. Білик, канд. екон. наук;
асист. І.І. Тучковська – Львівська КА

ПРО СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО КУРСУ "ЕКОНОМІКА І ОРГАНІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО БІЗНЕСУ" ЗАСОБАМИ MOODLE

Розглянуто технологію навчання і створення дистанційного курсу "Економіка і організація інформаційного бізнесу" засобами Moodle. Запровадження дистанційної форми навчання дасть змогу студентам формувати належний рівень вмінь і навичок, що дають змогу успішно конкурувати на ринку праці та адаптуватися у сучасному світі.

Основне завдання вищої школи – реалізувати освітню функцію, тобто забезпечити високу якість засвоєння студентами системи наукових знань, формування вмінь і навичок. Реалізація освітньої функції можлива через інформаційно-репродуктивний і проблемний типи навчання.

В умовах традиційних методів навчання інформаційно-репродуктивного типу спостерігається значна пасивність студентів, лекційні, практичні і семінарські заняття дають певну суму знань і певною мірою сприяють пізнавальній активності. Водночас вони призводять до звикання, репродуктивного підходу до засвоєння знань, переказування конспектів. Унаслідок цього студенти не вміють ставити проблеми, а тим паче їх вирішувати. Інформаційно-репродуктивний тип навчання вимагає від студента готовності до відтворення знань, а не їх свідомого засвоєння.

Основними недоліками цього типу навчання, що заважає підвищити якість навчання на більш високий рівень, є:

- 1) неактивна форма аудиторного навчання;

- 2) непробуджений інтерес до процесу навчання взагалі або до вивчення окремих дисциплін;
- 3) недостатня шкільна підготовка;
- 4) нерегулярність самостійної роботи протягом життя, місяця і семестра;
- 5) не вміння працювати з літературою;
- 6) зниження інтересу до навчання в окремих студентів;
- 7) відсутність ефективних методів і прийомів контролю самостійної аудиторної і позааудиторної роботи;
- 8) відсутність ефективних методів навчання в аудиторії;
- 9) відсутність методів постійної індивідуальної роботи зі всіма категоріями студентів, в яких пробуджується і розвивається інтерес до навчання.

Активізувати навчання можна за проблемного типу навчання як більш високоорганізованого й відповідного рівню завдань. Основна ідея проблемного навчання полягає в тому, що знання в значній своїй частині не передаються студентам в готовому вигляді, а вони набувають їх у процесі самостійної пізнавальної діяльності. Теоретична концепція проблемного навчання базується на закономірностях діалектичної і сучасної формальної логіки, дидактиці навчання і діяльності [2]. Особливостями проблемного навчання є висока активність студентів, близькість ступеня активності студентів та викладача, самостійне творче прийняття рішень студентами [1].

Педагогічний досвід свідчить, що принципи і методи проблемного навчання успішно розвиваються за умови використання нових інформаційних технологій. Нові інформаційні технології взагалі та всевітня мережева павутина зокрема надали можливості для розвитку дистанційного навчання, яке представляє собою педагогічну технологію, побудовану на принципах відкритого навчання і використанні комп'ютерних навчальних програм та Internet. У дистанційному навчанні виділяють дві різні моделі подання знань (контента): асинхронна модель і модель розподіленої аудиторії. Асинхронна модель визначає, що викладання і навчання здійснюється не тільки в різних місцях, але і в різний час. У моделі розподіленої аудиторії навчання здійснюється віддалено від викладача, але, одночасно, із застосуванням технологій Internet-відеоконференцій. Сучасний Internet дає змогу забезпечити спілкування в реальному масштабі часу (Internet-конференції і дискусійні форуми), які працюють асинхронно. Тому сучасна модель дистанційного навчання будується на інтеграції асинхронної моделі і моделі розподіленої аудиторії і класифікується як віртуальна аудиторія (університет).

До основних функцій викладача у дистанційному навчанні відносять: розроблення, доставляння студентам контенту; взаємодія із студентами; оцінка результатів навчання і консультування.

Концепція віртуальної аудиторії розвивається швидко і сотні тисяч студентів у десятках країн навчаються у таких університетах. Дистанційне навчання відкрите, тобто відрізняється від класичної моделі аудиторії, де діє схема "викладач передає свої знання студентам". У відкритій моделі дистанційного навчання студент самостійно вибирає курси для вивчення, порядок вивчення дисциплін, темп проходження матеріалу та виконання вправ залежно від свого рівня. Під час навчання відбувається спілкування з віддаленими викладачами (тьюторами) і віртуальними одногрупниками.

Методичне забезпечення дистанційного навчання складається з окремих дистанційних курсів. Ми створили дистанційний курс "Економіка і організація інформаційного бізнесу" засобами Moodle, обґрунтували особливості та розробили технологію його вивчення. В основу програми Moodle закладено модульну структуру, велика кількість плагінів, фільтрів і модулів забезпечують розширені можливості системи, зокрема: опитування, завдання, інтерактивні лекції [3].

Програмою платформи системи Moodle є мови програмування PHP та MySQL, підставою для розповсюдження системи є універсальна загальнодоступна ліцензія GNU General Public License (GPL). Цю систему можна безкоштовно завантажувати з офіційного сайту www.Moodle.org. Система має україномовну підтримку і використовується у багатьох ВНЗ України та Росії.

Структурними обов'язковими елементами дистанційного курсу "Економіка і організація інформаційного бізнесу" є: робоча програма дисципліни, підручник (конспект лекцій); методичні матеріали щодо самостійного вивчення дисципліни; практичні завдання; тести; навчальний календарний план. У тому випадку, коли відсутня структура дистанційного курсу, визначена Міністерством освіти, дистанційний курс не має правового статусу навчально-методичної праці або електронного видання. Розроблення дистанційного курсу "Економіка і організація інформаційного бізнесу" починається з огляду вступної інформації, де викладають мету та завдання курсу, графік роботи, рекомендації, а також попереднє самотестування. Воно дає змогу користувачу оцінити рівень своєї підготовки.

Структуризацію дистанційного курсу здійснюють за тижневою та тематичною ознаками. Вивчення дисципліни здійснюється протягом дев'яти тижнів. Теоретичний і практичний матеріал наведено в трьох модулях. Перший модуль "Проблеми розвитку інформаційного бізнесу" охоплює п'ять тем, другий модуль "Інформаційний маркетинг" – три теми, третій модуль "Правові аспекти підприємництва в інформаційній сфері" – дві теми. Кожний модуль охоплює також практичні і лабораторні завдання та тести. Таке подання спрощує засвоєння матеріалу, дає змогу попередньо проконтролювати глибину засвоєних знань з дисципліни, забезпечує високу якість навчання. У кожному модулі дається перелік питань і відповіді на них (гlossарій).

Таким чином, розроблення і функціонування дистанційного курсу "Економіка і організація інформаційного бізнесу" потребує:

- 1) від тьютора – якісного подання цінної для студента інформації, спілкування з ним;
- 2) від студента – вміння використовувати персональний комп'ютер, електронну пошту (гіпертекстове середовище Internet – www); вміння самостійно працювати і водночас здатності до "роботи в команді".

Запровадження дистанційної форми навчання дасть змогу студентам задовольняти свої потреби в знаннях, формувати належний рівень вмінь і навичок, що дають змогу успішно конкурувати на ринку праці та адаптуватися у сучасному світі.

Література

1. Аксьонова О.В. Методика викладання економіки : навч. посібн. – К. : Вид-во КНЕУ, 1998. – 280 с.
2. Фіцула М.М. Педагогіка : навч. посібн. – К. : Вид-во "Академія", 2000. – 542 с.
3. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.Moodle.org>

Билык В.Н., Тучковская И.И. О создании дистанционного курса "Экономика и организация информационного бизнеса" средствами Moodle

Рассмотрена технология учебы и создания дистанционного курса "Экономика и организация информационного бизнеса" средствами Moodle. Внедрение дистанционной формы учебы позволит студентам формировать надлежащий уровень умений и навыков, которые дают возможность успешно конкурировать на рынке труда и адаптироваться в современном мире.

Bilyk V.M., Tuchkovska I.I. Distance course creation of the "Economics and Organization of the information business" by using Moodle

The technology of distance learning and the course "Economics and Business Information" by using Moodle. Introduction of the controlled from distance form of studies will enable students to form the proper level of abilities and skills that gives possibility at the market of labour and adapt oneself in the modern world.

УДК 378:005.6

Ст. викл. Р.М. Захарчин –

Львівський інститут економіки і туризму

РЕЙТИНГУВАННЯ ПЕДАГОГІВ ЯК СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНО-ОСВІТЯНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Запропоновано авторський підхід до встановлення рейтингу викладачів на основі оцінки якісного рівня реалізації ними програм навчальних дисциплін. Рекомендовано розроблену схему оцінювання згідно зі встановленими кількісними та якісними показниками, які характеризують досягнення на всіх етапах у системі комплексного формування професійних компетенцій через кожну окрему дисципліну відповідних навчальних планів.

Ключові слова: рейтингування, оцінювання, реалізація програм навчальних дисциплін.

Постановка проблеми. В умовах реформування вищої освіти, підвищення рівня вимог суспільства до якості надання освітніх послуг, адекватно зростають вимоги до професійних ознак науково-педагогічних працівників, котрі повинні забезпечити підготовку фахівців сучасного рівня. На фоні зростання вимог до професійної відповідності педагогів, зростає потреба об'єктивної диференційованої оцінки їх діяльності, яка повинна унеможливити так звану "зрівнялівку" та слугувати відчутним мотивуючим фактором на склад формування та самовдосконалення викладачів. З огляду на це постає актуальною проблема ефективного рейтингування науково-педагогічних працівників за результатами праці, пошук та оновлення об'єктивних параметрів та критеріїв оцінки, які прозоро ілюстрували б наявні переваги чи вади діяльності через чітко встановлені кількісні показники.

Аналіз останніх публікацій показує неабиякий інтерес до поставленої проблеми. Серед авторів, які розглядають питання рейтингування науково-педагогічних працівників, потрібно назвати Я. Кінницького, О. Головка [3], Р. Костюкевича [4], Т.В. Фінікова, О.І. Шарова тощо [5]. Однак названі автори не вивчають оцінку діяльності викладачів за кінцевим результатом, під яким автор розуміє рівень реалізації ними програм навчальних дисциплін.

Виклад основного матеріалу. У ст. 51 Закону України "Про вищу освіту" обов'язками педагогічних та науково-педагогічних працівників визначено потребу "постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, наукову кваліфікацію" та "забезпечувати високий науково-теоретичний і методичний рівень викладання дисциплін у повному обсязі освітньої програми з відповідної спеціальності" [1].

Це ставить перед кожним навчальним закладом завдання пошуку ефективної системи контролю та аналізу освітньої діяльності викладацького персоналу з метою виявлення рівня якості підготовки фахівців та його відповідності потребам сьогодення, що продиктовані основною метою державної політики в галузі освіти – "створення умов для розвитку особистості і творчої самореалізації кожного громадянина України, оновлення змісту освіти та організації навчально-виховного процесу відповідно до демократичних цінностей, ринкових засад економіки, сучасних науково-технічних досягнень" [1].

Одне з бачень стратегії вирішення цього завдання у вищому навчальному закладі освіти – це оцінка діяльності викладачів за кінцевим результатом, що визначений як рівень реалізації навчальних програм дисциплін. Такий підхід є співзвучний зі стратегічними завданнями реформування вищої освіти в Україні, що передбачають трансформацію кількісних показників освітніх послуг у якісні.

Використання системи оцінювання за кінцевим результатом – за рівнем реалізації навчальних програм дисциплін – створює можливість введення чіткого механізму об'єктивного педагогічного контролю за результатами освітньої діяльності у ВНЗ, дає можливість визначення навчальних та професійних досягнень тих, хто навчає, і тих, хто навчається. Якість підготовки фахівців значною мірою залежить від організації навчального процесу, чітко продуманої та успішно зrealізованої на всіх етапах. Про ефективність навчального процесу доцільно судити за кінцевим результатом – показниками успішності студентів на рубіжному контролі, що найбільш об'єктивно відображає рівень реалізації викладачами навчальних програм своїх дисциплін, рівень опанування студентами необхідних умінь та навиків майбутньої професійної діяльності.

Увага до оцінки діяльності кожного викладача через оцінку кінцевого результату є логічним та послідовним продовженням інтегрованого підсумку громадської і професійної зрілості колективу та його можливостей бути конкурентоспроможним на галузевих ринках економіки України. Орієнтація на кінцевий результат, його аргументована оцінка, а також системний оперативний контроль та аналіз усіх складових навчального процесу і на основі цього – визначення професійного рівня викладачів, потребують скрупульозної роботи керівників структурних підрозділів і передусім – завідувачів кафедр.